

अपा

“सर्वैरेभिः समस्तैश्च लिङ्गैर्ज्यैस्त्रिदोषजः” ॥ * ॥
असाध्यलक्षणं ॥

अपस्मारः स चासाधो यः क्षीणस्थानवश्च यः ॥ * ॥
अरिष्टलक्षणं ॥

“प्रस्फुरन्तं सुबज्रशः क्षीणं प्रचलितभ्रवं ।
नेत्राभ्याश्च विकुर्व्यामपस्मारो विनाशयेत्” ॥ * ॥
तस्य वेगकालः ।

“पक्षाद्वा दादशाद्वा मासाद्वा कुपिता मलाः ।
अपस्माराय कुर्वन्ति वेगं किञ्चिदध्यान्तरं ॥

देवे वर्षत्यपि यथा भूमौ बीजानि कानिचित् ।
शरदि प्रतिरोहन्ति तथा व्याधिसमुच्चयाः” ॥

इति माधवकरः ॥ * ॥ तस्य चिकित्सा । यथा,—
“तैलेन लशुनः सेव्यः पयसा च शलावरी ।

ब्राह्मीरसश्च मधुना सर्वापस्मारभेषजं” ॥ * ॥
चूर्णैः सिद्धार्थकादीनां भक्तितैरथवापि तैः ।

गोमूत्रपिष्टैः सर्वाङ्गलेपैः शान्त्यपस्मृतिः” ॥
सिद्धार्थकादिः उन्मादोक्तः ॥ * ॥

“श्रियुक्तदृङ्गकिणिहीनिम्वल्यसपाचितं ।
चतुर्गुणैर्गवां मूत्रे तैलमभ्यङ्गने हितं” ॥

कटुङ्गः शोनापाठा । किणिही चिरिचिरा ॥ * ॥
“निगुण्डीभवन्दाकानावनस्य प्रयोगतः ।

उपैति सहसा नाशमपस्मारो महागदः ॥ * ॥
मनोऽज्ञा तार्क्ष्यविष्टा वा शक्तं पारावतस्य च ।

अज्जगद्वन्यपस्मारमुन्मादश्च विशेषतः” ॥
मनोऽज्ञा मनःशिला । तार्क्ष्यं गरुडः । शक्तं

विष्टा ॥ * ॥
“यः खादेत् क्षीरभक्ताग्नी माक्षिकेण वचारजः ।

अपस्मारं महाघोरं चिरोत्थं स जयेद्भुवं” ॥
वचा घुरवच् ॥ * ॥

“कुष्माण्डकफलोत्थेन रसेन परिपेषितं ।
अपस्मारविनाशाय यथाङ्गं च पिबेत् व्यहं” ॥

व्यहमिति एतस्य पानादिवसत्रयेणैवापस्मारोप-
शमो भवतीत्यभिप्रायः ॥ * ॥

“ब्राह्मीरसवचाकुष्ठशङ्खपुष्पीश्वतं घृतं ।
पुराणं स्यादपस्मारोन्मादग्रहहरं परं” ॥

एतस्य प्रक्रिया । पुराणं गोघृतं प्रस्थमितं वचा-
कुष्ठशङ्खपुष्पीणां समुदितानां कुड्बमितानां क-

ल्केन प्रस्थमितब्राह्मीरसपिष्टेन पचेत् । ब्राह्मी-
घृतं ॥ * ॥

“कुष्माण्डकरसे सर्पिरष्टादशगुणे पचेत् ।
यथाङ्गकल्कं तत्पानमपस्मारविनाशनं” ॥

कुष्माण्डकघृतं ॥ * ॥
“द्वौ कीटभेधौ विधिवदानोय रविवासरे ।

कण्ठे भुजे वा संधार्य जयेदुग्रामपस्मृतिं” ॥
अयन्तु कीटौ नदीतीरे सिकतामध्ये तिष्ठति ॥ * ॥

“श्रियुक्तजलाजीलशुनयोषहिङ्गुभिः ।
वस्तमूत्रे श्वतं तैलं नावनं स्यादपस्मृतौ” ॥

जलं बालकं । अजाजी जीरकः । वस्तः कृगः ।
नावनं नस्यं ॥ * ॥ इत्यपस्माराधिकारः । इति

भावप्रकाशः ॥
अपहारः, पुं, (अप + ह + भावे घञ् ।) अपचयः ।
हानिः । इत्यमरः ॥ अपहरणं । चौर्ध्वं । अंगोपगं ।

अपां

धनस्वाम्यनुपयोगिचयः । इति दायभागः ॥ (वि
नाशः ।

“कर्णेनासापहारेण भगिनी मे विरूपिता” ।
इति रामायणे । स्तेयं । यद्वाप्यपहारादिकं कर्मे

द्रव्यस्वामिसमत्तं बलात्कृतं तत्साहसं स्यात् ।
इति कल्लुकभट्टः । निह्वः । “कथं वा आत्मनः

अपहारं करोमि” । इति शाकुन्तले ।)
अपहारकः, त्रि, (अप + ह + गुण् ।) अपहारी ।

अपहरणकर्ता । यथा,—
“परापवादनिरतः परद्रव्यापहारकः” ।

इति पुराणं ॥
“द्विविधान् तत्कारान् विद्यात् परद्रव्यापहारकान्

प्रकाशांश्चाप्रकाशांश्च चारचक्षुर्महीपतिः” ॥
“अन्नहर्त्तामयाविलं मौक्तं वागपहारकः ।

वस्त्रापहारकः श्वेत्तं पङ्कतामश्चहारकः” ॥
इति मनुः । चौरः ।

“योऽन्यथा सन्तमात्मानमन्यथा सत्सु भाषते ।
स पापकृतमोलोके खेन आत्मापहारकः” ।

इति मनुः ।)
अपहासः, पुं, (अप + हस् + भावे घञ् ।) अका-

रणहास्यं । इति हेमचन्द्रः ॥
अपङ्गवः, पुं, (अप + ङ् + भावे अप् ।) अपलापः ।

खेहः । इति मेदिनी ॥
“ऋणे देये प्रतिज्ञाते पञ्चकं श्रतमर्हति ।

अपङ्गवे तद्विद्युयं तन्मनोरनुशासनम्” ॥
इति मनुः ।)

अपङ्गतिः, स्त्री, (अप + ङ् + भावे क्तिन् ।) अप-
लापः । अपङ्गवः । इति शब्दरत्नावली । उप-

मेयासत्यकरणपूर्वकोपमानसत्यताव्यवस्थापिका-
लङ्घतिः । तस्या लक्षणं ।

“प्रकृतं यन्निधियान्यत्साध्यते सा त्वपङ्गतिः” ।
उदाहरणं ।

“अवाप्तः प्रागल्भ्यं परिणतः खः शैलतनये ।
कलङ्को नैवायं विलसति शशाङ्कस्य वपुषि ॥

अमुष्येयं मन्ये विगलदमृतस्यन्दिशिशिरे ।
रतिश्रान्ता शेते रजनिरमणी गाढमुरसि” ॥

इति काव्यप्रकाशः ॥
“प्रकृतं प्रतिविध्यान्यस्यापनं स्यादपङ्गतिः ।

गोपनीयं कमप्यर्थं द्योतयित्वा कथञ्चन ॥
यदि श्लेषेणान्यथा वाऽन्यथयेत् साप्यपङ्गतिः” ।

इति साहित्यदर्पणे ।)
अपांनाथः, पुं, (अपां नाथः अलुक्समासः ।) समुद्रः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥
अपांनिधिः, पुं, (निधीयतेऽञ्, नि + धा + अधि-

करणे क्तिन्, अपां निधिः आधारः ।) समुद्रः ।
वारांनिधिः इति दर्शनात् ॥

अपांपतिः, पुं, (अपां पतिः, अलुक्समासः ।) समुद्रः ।
इत्यमरः ॥ वरुणः । अप्यतिरित्यमरेणोक्तत्वात् ॥

अपांपित्तं, स्त्री, (अपां पित्तमिव तदुत्पन्नत्वात् तस्य
पित्तत्वं, अलुक्समासः ।) अधिः । इति शब्द-

रत्नावली । चित्रकटुहृत् । त्रिंशज्जक इत्यमरे-
णोक्तत्वात् ॥

अपा

अपाक्, [च्] त्रि, (अप + अच् + क्तिन्, नलोपः ।)
दक्षिणदिग्भववस्तु । तत्पठ्यायः । अपाचीनं २ ।

इति हेमचन्द्रः ॥
अपाकः, पुं, (पच + भावे घञ्, ततो नञ्समासः ।)

पाकाभावः । अजीर्णता । यथा,—
“अङ्गमर्द्दोऽचिच्छृण्णा आलस्यं गौरवं ज्वरः ।

अपाकः शून्यताङ्गानामामवातस्य लक्षणं” ॥
इति माधवकरः ॥ पाकाभावविशिष्टे त्रि । यथा,—

“गात्रप्रदेशे क्षिचिदेव दोषाः
संमूर्च्छिता मांसमसृक् प्रदूय ॥

उत्तं स्थिरं मन्दरजं महान्त-
मनल्पमूलं चिरदृष्टपाकं” ॥

इति माधवकरः ॥
अपाकशकं, स्त्री, (न पचते, पच् + घञ्, नञ्-

समासः, अपाकः शको यस्य तत् ।) आर्द्रकं ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अपाङ्गः, पुं, (अपांश्चित् वक्रं गच्छति चक्षुर्यच्, अप +
अच् + अधिकरणे घञ् ।) नेत्रयोरन्तः । चक्षुः-

कोणः ।
“चलापाङ्गं दृष्टिं सुशसि वज्रशो वेपथुमती” ।

इति शाकुन्तले । “कुवलयदृष्टां लोललोलेरपाङ्गैः” ।
इति शान्तिशतके ।) तिलकः । इत्यमरः ॥ अङ्ग-

हीने त्रि । इति मेदिनी ॥
अपाङ्गकः, पुं, (अपङ्गकमङ्गं यस्य समासान्तः कः ।)

अपामार्गदन्तः । इति शब्दरत्नावली । आपां
इति भाषा । अङ्गहीने त्रि ॥

अपाङ्गदर्शनं, स्त्री, (अपाङ्गेन नेत्रप्रान्तेन दर्शनं
दृष्टीयातमुरुषः ।) कटाक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥

अपाची, स्त्री, (अप + अच् + क्तिन्, स्त्रियां ङीप् ।)
दक्षिणदिक् । इति हलानुधः ॥

अपाचीनं, त्रि, (अपाच्यां दक्षिणस्यां दिशि भवं,
अपाच् खः तस्य ईन ।) अपागर्थं । दक्षिणदिग्-

भववस्तु । विपर्यस्तं । विपरीतं । इति विश्व-
मेदिन्यौ ॥

अपाचं, त्रि, दक्षिणदिग्भववस्तु । अपाची दक्षिण-
दिक् ततो भवार्थे व्याप्रत्ययः । पचनायोग्यं । पच-

धातोः कर्मेणि घ्यणि पाच्यं पञ्चान्नञ्समासः ॥
अपाटवं, स्त्री, (पटोर्भावः पटु + भावे अण्, नास्ति

पाटवं पटुता यत्र तत् ।) रोगः । इति हेमचन्द्रः ॥
अपटुता । जडता । पटोर्भावः पाटवं ततो नञ्-

समासः ॥
अपात्रं, स्त्री, (कुत्सितं पात्रं अप्राशस्ये नञ्समासः ।)

कुपात्रं । असत्पात्रं । यथा । “अपात्रे पातयेद्दत्तं
सुवर्णं नरकाग्रे” । इति मलमासतत्त्वं । (योग्य-

ताहीनं । निन्दितं । विद्यातपोहीनं । दानादि-
योग्यताहीनं ।

“विद्येव कन्यका मोहादपात्रे प्रतिपादिता ।
यशसे न न धर्माय जायेतानुशयाय तु” ॥

इति कथासरित्सागरे ।)
अपात्रीकरणं, स्त्री, (अनपात्रं अपात्रं कुत्सितपात्रं

क्रियतेऽनेन, अपात्र + चि + क्त + करणे ल्यट् ।)
नवविधपापमध्ये णापविशेषः । तच्चतुर्विधं ।